

САВА ДАМЈАНОВ, рођен 1956. у Новом Саду. Пише прозу, критику и књижевноисторијске огледе. Књиге прозе: *Испраживање савршенства*, 1983; *Колачи, Обмане, Нонсенси*, 1989; *Причке*, 1994; *Повести различне: лирске, ејске, но највише неизрециве*, 1997; *Глосалија*, 2001; *Ремек-делца*, 2005; *Историја као Ајокриф – роман-лакрдија илићи, по просјом, безобразне приче*, 2008; *Порно-литургија Архиепископа Саве*, 2010. Студије, есеји, огледи, критике: *Корени модерне српске фантасике*, 1988; *Шта то беше млада српска проза?*, 1990; *Кодер: историја једне рецејције*, 1997; *Ново читање традиције*, 2002; *Ерос и По(р)нос*, 2006; *Ајокрифна историја српске (пост)модерне – ново читање традиције 2*, 2008. Антологије: *Граждански ероикон – еројске странице српске књижевности XVIII и почетка XIX века*, 1987, 2005; *Нова (пост)модерна српска фантасика*, 1994; *Нови Сад, земљи рај 1–2*, (коаутор Л. Мустеданагић), 2003–2004; *Постмодерна српска фантасика*, 2004. Избор књижевноисторијских, теоријских и књижевнокритичких есеја, студија и огледа у пет књига: *Дамјанов – српска књижевност искоса 1–5 (Врћови несаварно – огледи о српској фантасици; Велики код: Ђорђе Марковић Кодер; Српски ероикон; Нова читања традиције 1–3; Шта то беше српска постмодерна?)*, 2011–2012. Приредио више дела српских писаца XVIII, XIX и XX века.

ГОРДАНА ЂИЛАС, рођена 1958. у Накову код Кикинде. Библиотекар, библиограф, пише поезију. Књиге песама: *Пред огледалом*, 1985; *Господине, господине*, 1989; *Царски врћ*, 1996; *Звезда југа*, 2002; *Усушна станица*, 2005; *Учићељ сећања*, 2009; *Сећање које се није догодило*, 2011; *Друже ствари*, 2012; *Била сам послушно дрво*, 2012. Монографије: *Шест посленика Библиотеке Машице српске*, 1998; *Маја светица Пећроварадинске џврђаве* (коаутори Б. Попржан, Н. Мамула, Ђ. Писарев), 2005; *Библиографија ИНДИС 1976–2009* (коауторка С. Вуковић), 2010. Приредила: *Милан Пражић, „Речи и време“*, 2002; *Душко Врћунски, „Отворени свети“*, 2003; *Трибина младих: 1954–1977* (коаутор Н. Мамула), 2004. Приредила је и објавила преко педесет селективних библиографија савремених српских писаца.

ХАНС РОБЕРТ ЈАУС (HANS ROBERT JAUS, Гепинген, 1921 – Констанц, 1997). Немачки академик, теоретичар и историчар књижевности, романиста. Најпознатији је по својој теорији рецепције и по проучавању средњовековне и модерне француске књижевности. Био је ученик Мартина Хајдегера и Ханса Георга Гадамера и један од утемељивача истраживачке групе „Поетика и херменеутика”. Главна дела: *Untersuchungen zur mittelalterlichen Tierdichtung, Literaturgeschichte als Provokation der Literaturwissenschaft, Studien zum Epochenwandel der ästhetischen Moderne, Ästhetische Erfahrung und literarische Hermeneutik, Die Theorie der Rezeption. Rückschau auf ihre unerkannte Vorgeschichte*. Код нас објављена књига *Естетика рецепције*, 1978. у преводу Дринке Гојковић.

АЛЕКСАНДАР ЈЕРКОВ, рођен 1960. у Београду. Бави се српском савременом књижевношћу, пише студије и књижевну критику. Објављене књиге: *Метод и фанџазма – критика прозе*, 1982; *Од модернизма до постмодерне – приповедач и поетика, прича и смрт*, 1991; *Нова текстуалност – огледи о српској прози постмодерног доба*, 1992; *Смисао (српско) стиха, Де/конструкција*, књ. 1, 2010; *Смисао (српско) стиха, Само/оспоравање*, књ. 2, 2010. Приредио више књига и антологија.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ, рођена 1988. године у Кладову. Филолог србиста, бави се српском књижевношћу, пише поезију, прозу, есеје и критику, објављује у периодици.

ИВАН НЕГРИШОРАЦ, рођен 1956. у Трстенику. Пише поезију, прозу, драме и књижевну критику. Од 2005. до 2012. године био је главни и одговорни уредник *Летописа*, а од априла 2012. је председник Матице српске. Књиге песама: *Трула јабука*, 1981; *Ракљар. Желудац*, 1983; *Земљопис*, 1986; *Абракадабра*, 1990; *Тојло, хладно*, 1990; *Хој*, 1993; *Везници*, 1995; *Прилози*, 2002; *Пошајник*, 2007; *Светилник*, 2010; *Камена чипенија*, 2013. Роман: *Анђели умиру*, 1998. Дrame: *Фреди умире*, 1987; *Куц-куц*, 1989; *Испраћа је у шоку, зар не?*, 2000; *Видиш ли свице на небу?*, 2006. Студије: *Легијимација за бескућнике. Српска неоавангардна поезија – поетички идентитет и разлике*, 1996; *Лирска аура Јована Дучића*, 2009. Председник је Уређивачког одбора *Српске енциклопедије*, том 1, књ. 1–2, 2010–2011, том 2, 2013.

ДУШКО НОВАКОВИЋ, рођен 1948. у Подгорици, Црна Гора. Пише поезију и преводи с македонског. Књиге песама: *Зналац огледала*, 1976; *Подерошине на врећи*, 1979; *Сајти и живошине*, 1980; *Надзорник кварџа*, 1982; *Дијалог о немару*, 1986; *Ходником*, 1991; *Зналац огледала*

и придружене песме, 1995; Стилационарије, песме раја и месечарења, 1998; Сметешаков црпеш, 2002; Изабрао сам месец, 2003; Дослављено музама, 2005; Тујан и његов педагог, 2007; Биоској Лемјер / Сипета Lumiere, 2007; Клупе неназрађених, 2008; Кад ћемо свејла погасиши, 2010; Сећање на прве људе – изабране песме (1976–2000), 2012; Забава за ушучене – изабране песме (2002–2010), 2012; Крајике песме и једна подужа о презиру / Куси песни и една подолга за презирој, 2013; Овуда је прошао Башо, 2014.

МИЛОРАД ПАВИЋ (Београд, 1929–2009). Српски књижевник, писао је поезију, прозу, есеје, драме, бавио се књижевном историјом, преводио с руског, био академик. Књиге песама: *Палимјессти*, 1967; *Лешћи храм* (избор), 1995. Књиге прича и песама: *Месечев камен*, 1971; *Душе се кујају последњи јуј*, 1982. Књиге прича: *Гвоздена завеса*, 1973; *Коњи свејога Марка*, 1976; *Руски хриј*, 1979; *Нове београдске приче*, 1981; *Руски хриј и нове приче*, 1986; *Изврнута рукавица*, 1989; *Све Павићеве приче и једна драма*, 1993; *Зайис на коњском ћебелу – нове београдске приче*, 1994; *Медићеранске приче* (избор), 1995; *Ошровна огледала*, 1996; *Шецир од рибље коже – љубавна прича*, 1996; *Стаклени јуж – приче са инћернејта*, 1998; *Две кошорске приче* (коаутор Ј. Михајловић), 1998; *Анђео с наочарима – јанонске легенде* (избор), 2000; *Звездани јлашиј – асћролоцки водич за неујућене*, 2000; *Сћрацине љубавне приче*, 2001; *Царски рез и друће приче*, 2002; *Деветј кица и друће приче*, 2002; *Прича о шрави и друће приче*, 2002; *Врајта сна и друће приче*, 2002; *Две лејезе из Галајте/Стаклени јуж и друће приче*, 2003; *Љубавни роман у две приче* (коаутор Ј. Михајловић), 2004; *Еројске приче*, 2005; *Прича која је убила Емилију Кнор*, 2005. Романи: *Хазарски речник – роман-лексикон у 100.000 речи*, 1984; *Предео сликан чајем – роман за љубићелје укрщћених речи*, 1988; *Унутрашња сћрана вејра или роман о Хери и Леандру*, 1991; *Последња љубав у Цариграду – приручник за гајтање*, 1994; *Кујија за јисање*, 1999; *Седам смрћних жрехова*, 2002; *Невидљиво огледало: прича за девојцице / Шарени хлеб: прича за дечаке – роман за децу и остјале*, 2003; *Уникајт, роман-делја – књија са сћо крајева*, 2004; *Друго шело*, 2006; *Вешћачки младеж – јри крајика нелинеарна романа о љубави*, 2009. Књижевноисторијска дела и студије: *Војислав Илић (1860–1894)*, 1961; *Војислав Илић*, 1962; „*Забавник*” Вука Караџића, 1969; *Исћорија срјске књижевностј барокног доба (XVII и XVIII век)*, 1970; *Војислав Илић и евројско јеснищјво*, 1971; *Гаврил Сћефановић Венцловић*, 1972; *Војислав Илић, његово време и дело – хроника једне јесничке јородице*, 1972; *Језичко јамћене и јеснички облик*, 1976; *Исћорија срјске књижевностј класицизма и јредроманијизма – класицизам*, 1979; *Рађање нове срјске књижевностј – исћорија срјске књижевностј барока, класицизма и*

педромантизма, 1983; *Историја, стилеж и стил – језичко памћење и песнички облик II*, 1985; *Крајка историја Београда*, 1985; *Барок – историја српске књижевности 2*, 1991; *Класицизам – историја српске књижевности 3*, 1991; *Предромантизам – историја српске књижевности 4*, 1991; *Плава свеска – каталог свих сјао завршења романа-делте „Уникал”*, 2004; *Роман као држава и дружи огледи*, 2005. Дрме: *Заувек и дан више – позоришни јеловник*, 1993; *Две интерактивне дрме (Кревет за троје, Стаклени ђуж)*, 2002; *Свадба у кулашту – весела игра у седам слика*, 2005. Објављена су му и *Изабрана дела 1–4*, 1985. и *Сабрана дела 1–10*, 1996.

МИЛУТИН Ж. ПАВЛОВ, рођен 1943. у Кикинди. Пише поезију, прозу, есеје, књижевну критику и радио-дрме. Књиге песама: *Ваша зрело багрема*, 1973; *Жени сам рекао љубав*, 1977; *Над глином жио*, 1986; *Бела јесен у новембру*, 1991; *Све ишце из дединог шешира*, 1998. Публицистика: *Северни ревер бело рудара*, 1974. Књига есеја: *Есеј о ђлму*, 2000. Књиге приповедака: *Разазнајем ђорњеве*, 1971; *Кловнови долазе у ђодне*, 1982; *Духови карбонског кофера*, 2005; *Циеле врано коња*, 2007; *Жути фијакер*, 2008; *Добошарије*, 2008. Романи: *Суви жи књиже другова*, 1979; *Шармер мале вароши*, 1990; *Расути*, 1995; *Велизар и Бурђица*, 2000; *Галој жосјодина Ареса*, 2003; *Небо је велико дуђе*, 2006; *Добошарски ђонедељак*, 2009; *Косим на сцени дивљих ружа*, 2011.

МИЛЕНКО ПАЈИЋ, рођен 1950. у Београду. Пише поезију, прозу и есеје, бави се концептуалном уметношћу и стрипом. Књига песама: *Недеља*, 2002. Књиге приповедака: *Једносавни догађаји*, 1982; *Приче од прозирног ваздуха*, 1994; *Уметник у савању или Изабрани снови од 1979 до 1992 или Рез ђо сну или Сањар сладострасник или Близанчева сањарница*, 1994; *Ја или неко дружи*, 1996; *Велика дама жели магловио јуиро* (избор), 1996; *Сјаница прича Пожега*, 2002; *Мали Марко – приче о дејствиу Марка Краљевића* (за децу), 2007; *Имам причу за тебе*, 2009. Романи: *Нове биографије*, 1987; *Пути у Вавилон*, 1992; *Причина и друга књижа причине*, 1995; *Женидба и ајонија*, 1997; *Мерилин чийа Уликса*, 1998; *Мерилин – вечити симбол страси*, 2004; *Радиоје говори – еино-роман*, 2012; *Очевина – сазвежђе малх романа*, 2013. Књиге есеја: *Ламени над лавабоом*, 1998; *О врстама ћушања*, 2004; *Српски с муком*, 2008; *Глечер у мрежи*, 2010. Приредио више књига.

ГАБРИЈЕЛА ПЕТРОВИЋ, рођена 1973. у Београду. Дипломирала је на катедри за класичне језике Филозофског факултета у Београду. Преводи са класичних језика, новогрчког и италијанског, ради као наставник класичних језика у Филолошкој гимназији у Београду.

ГОРАН РАДОЊИЋ, рођен 1971. у Подгорици, Црна Гора. Бави се теоријом књижевности, наратологијом, српском и америчком књижевношћу XX века и филмом. Докторску дисертацију „Модели приповиједања у српском и америчком роману шездесетих и седамдесетих година XX вијека” одбранио је на Филолошком факултету у Београду. Објављена књига: *Вијенац приповједача – гранични жанр у српској књижевности педесетих до седамдесетих година XX вијека*, 2003.

ЖЕЉКО СИМИЋ, рођен 1958. у Београду. Филозоф, есејиста, теоретичар уметности, књижевни критичар и преводилац. Бави се граничним питањима антропологије, епистемологије, психологије сазнања, гносеологије и метапсихолошким аспектима постмодернитета. Објављене књиге: *Култура и политика – стваралаштво под окриљем идеологије*, 1989; *Изазови осјоравања – моралне замке (само)заборава*, 1991; *Сумрак дијалога*, 1992; *Идеолошко читање романа*, 1996; *У проивстава*, 1996; *Немоћ читања*, 1998; *Уметничко дело и истина*, 1998; *Кундера (einmal ist keinmal)*, 1998; *Сазнање и уметност*, 1998; *Судари*, 1999; *Додир*, 1999; *Преображаји идеалистичарне свести – пролегомена за социологију сазнања*, 2006; *Филозофија модерне психе – епистемологија идеалистичарне свести: од Декарта и Паскала до Фројдове егоконцепције*, 2007; *Антирелигијска епистемологија епохе – Лакан и Деррида: напуштање рационализма и обнова „криптичне” традиције*, 2009; *Јунг и хришћанство – пројекција у комунологију бића*, 2011; *Манифест Жижек – поретак пост-постмодерне*, 2012; *Уликс и пост-постмодерна – филозофија егзистенције несвајуге субјекта*, 2012; *Маија – ровачка онтологија и пост-постмодернизам*, 2012; *Путиви од Ничеа – мишљење као иницијалничка методика: Ниче, Тар, Бајат, Кјубрик, Хајдегер, Жулавски, Делез, Гринвеј, Кросовски, Линч*, 2014. Аутор је романа *Право љубре*, 2005. Приредио монографије: *Кич у дијаспори*, о Данилу Кишу, 1990; *Руком Тодор*, о сликару и књижевнику Тодору Стевановићу, 1993; *Чехов*, 1999; *Лаза Костић*, 2000; *Дринка*, о вајарки Дринки Радовановић, 2010.

ДАМИР СМИЉАНИЋ, рођен 1972. у Сомбору. Од 1991. до 1998. студирао филозофију, театрологију и науку о медијима и социологију у Немачкој, на универзитету Ерланген-Нирнберг, где је 1998. магистрирао (херменеутичка логика), а 2005. докторирао (метафилозофија и перспективизам). Од 2007. запослен као доцент на Одсеку за филозофију Филозофског факултета у Новом Саду, а 2012. је изабран у звање ванредног професора. Публикације: *Philosophische Positionalität im Lichte des Perspektivismus. Ein metaphilosophischer Versuch*, 2006; *Сунестеиника. Скица ивичке теорије сазнања*, 2011. Преводи: Вилхелм Шмид, *Леј живој? Увод у живојину уметност*, 2001; Бернхард Х. Ф. Таурек,

Филозофирајџи: Учијџи умирајџи? Оглед о иконолоцкој модернизацији наше комуникације о смрјџи и умирању, 2009. Објавио тридесетак радова у домаћим и страним зборницима, односно часописима.

АЛА ТАТАРЕНКО, рођена 1962. у месту Могилив-Подилскиј у Украјини. Слависта, пише есеје, преводи, бави се историјом српске (и других словенских) књижевности, књижевном критиком и питањима српско-украјинских културних веза. Ради као доцент на Филолошком факултету Универзитета у Лавову у Украјини, где предаје српску књижевност и језик. Превела роман Ј. Андруховича и есеј М. Рјабучка на српски језик, а на украјински дела многих познатих српских писаца (Д. Киш, И. Андрић, М. Павић, М. Црњански, Б. Пекић, Д. Албахари, С. Басара, Г. Петровић, М. Савић и др.). Објављене књиге: *У зачараном љроуљу – Црњански, Киш, Пекић*, 2008; *Месјо сусрејџа – огледи о срјској љрози*, 2008; *Поејџика форме у љрози срјског љосјмодернизма*, 2013; *Из чисјџа немира – чиијања*, 2013.

Приредио

Бранислав КАРАНОВИЃ